

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 182. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613420176/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

dighed, udtalte sine inderste Tanker, ville fremhæve det Vigtigste.

»Hvis denne Mand,« begyndte Munken, »hvilken I nu betragte som død, efterdi han er bortført med Magt, og I aldrig see ham mere, nu virkelig var bortgangen til det evige Liv, og jeg saae hans Venner og hans gamle Fader, og den blege Jomfru hist ved hans Dødningbaare, da kunde jeg dog maaskoe lettere finde Trøst for dem, end jeg nu kan. Hvi ville I frygte Graven, kunde jeg da sige, hvi ville I sørge, fordi en byrdefuld Dag er til Ende? Er det ikke, ligesom Dagleieren, naar han er træt af at arbeide, vilde frygte for Sønnen, hvori han skal glemme sin Møie? Er det ikke ligesom Slaven, der træller i Lænker, vilde frygte det Øieblik, da Fangeføgdens Pidsk ikke mere skal høres? Troe I, at en slig Frygt bør finde Sted, mine Venner? Eller er det ikke meget rimeligere, at Arbeideren vil glæde sig, naar Aftenklokken og den klare Stjerne kalde ham til Hvile, og naar den sure Møie ophører? O, lykkelig er den, der har naaet de Boliger, hvor Tyrannerne ligge blege og henkastede, hvor de Ugudelige maae aflade med deres Rasen, hvor Lænkernes Lyd ikke mere høres, og hvor salig Fred er over den Slumrende.

Ak, men saavidt ere vi ikke endnu, endnu hører jeg kun de stærke Raab, der kalder os til Kamp, og Lyden af Stridsvognene og de trampende Heste, der ville knuse vore Brødres Hoveder. — En af vore Landsmænd bortføres igien imod Lovens Ord, han bortrives fra sin Faders Huus, og fra den blege Piges Favn, der skienkede ham sin Tro; han er skilt fra os ved en uoverstigelig Muur, og vi læse Siælsmesser over ham, som over de Døde, og dog er han ikke død, han er ikke indgaaet i Skærsilden, og dog føler han alt Skærsildens Plager her paa Jorden. Hvad er det da for et Dødsbillede, der er værre, end Døden? Hvad er det for et Dyb, hvori den Levende

nedstodes, for at vord**e** begrav**e**n, medens han lever? Ja de have bygget en Grav for den Levende og et Iisfængsel for Eders varme Hierter.

Skulde der da kun findes Trøst, hvis den Bortgang**s** ne virkelig var død, men aldeles ingen nu, da han er bortført til et fiendtligt Land? Jo, ogsaa i denne Ulykke gives der Trøst, thi det Liv er ikke fortabt, fra hvilket Aanden ei er bortvegen, og ligesom Eders Hænder knytte sig ved Tanken om Fiendens Overmod, og Eders Øine glimte ved Synet af Voldsmand**s** den, saaledes knytte sig tusinde Hænder, og glimte tusinde Øine paa andre Steder i disse Lande; thi Aanden er een, der forbinder dem, og den kan aldrig sønderskæres med Sværd.

Men det er ikke for Intet, at disse Trængsler ere komne over Eder, thi netop de skulle vække og løs**s** binde Aanden i Eders Bryst. Eller ville I hellere være liig Hine, der have nok af Jordens Goder, og der ikke vide, hvad det betyder, at ligge vaagen paa sit Leie af Bekymring for sine Brødre, der ikke vide, at de ere skabte til noget Mere, end til at sammendyn**s** ge for sig alene, hvad de dog ikke alene kunne for**s** tære, der ikke føle Hiertets Kald til at ofre Liv og timeligt Gods for det, der er højere, end begge? O, mine Brødre! I have midt i Eders Armod samlet større Skatte, end Hine, og I ville aldrig glemme, at det var her, paa disse Høie og i disse Skove, at Fri**s** heden sidste Gang hævede sit dristige Banner; I vil**l**e aldrig glemme, hvorledes I den Gang stode ved hverandres Side under Teltet og i de dunkle Lunde, og hvorledes I kæmpede trofast imod den overlegne Fiende. Ja, den Gang seirede den evige Kraft i Eders Hierter, og der var een Villie i det sønderrevne Land, og I flettede Alle det Baand, som ingen Avinds**s** mand mægter at løse, og I bleve til eet Folk i Ulyk**s** ken.

»Vcl den!« blev Munken ved, og en stærkere, næ**s**